

Lesninger 15. søndag i det alminnelige kirkeår (år B)

1. lesning Amos 7,12–15 *Gå og vær en profet for mitt folk!*

I de dager sa Amasja, presten i Betel, til Amos:

«Gå din vei, du seer, kom deg avsted til Juda! Der kan du ha ditt levebrød, der kan du være profet. I Betel får du ikke lenger tale profet-ord; for det er en kongelig helligdom og et rikstempel.»

Da tok Amos til orde og sa til Amasja: «Jeg er ikke profet og hører ikke til noe profetlag. Jeg er bare en gjeter og sanker frukten av morbærtreet. Men Herren tok meg bort fra fåreflokken, og Herren sa til meg: 'Gå og vær profet for Israel, mitt folk!''»

Responsoriesalme Sal 85 (84),9ab–10. 11–12. 13–14

Omkved: La oss få kjenne din miskunn, Herre, gi du oss din frelse.

Jeg vil høre hva Herren sier,
Guds tale er fred for hans folk, hans venner.
Hans frelse er nær den som frykter ham,
hans herlighet skal bo i vårt land.

Kjærlighet skal møte troskap,
rettferd skal favne fred,
troskap spire frem av jorden,
rettferd bøye seg ned fra himmelen.

Det er Herren som gir lykken,
og jorden gir sin grøde.
Rettferd går foran hans åsyn,
hvor han går, følger fred i hans spor.

2. lesning Ef 1,3–14 (kortere form: 1,3–10)

I ham har han utvalgt oss før verdens grunnvoll ble lagt

Velsignet er han, vår Herre Jesu Kristi Gud og Far! Gjennom Kristus har han fra sin himmel velsignet oss med alle åndelige gaver, i ham har han utvalgt oss før verdens grunnvoll ble lagt til å stå hellige og plettfriske for hans åsyn. I sin kjærlighet har han fra første ferd bestemt og fritt besluttet å gi oss en plass som sønner hos seg, ved Jesus Kristus, hans nådes herlighet til lov og pris – den nåde som han har skjenket oss, gjennom ham som han har kjær, for i ham er vi frikjøpt, gjennom hans blod, gjennom ham er våre misgjerninger tilgitt.

For så rik er den nåde som Faderen har sendt ned over oss, i strømmer av visdom og forstand: Han har gitt oss sin skjulte vilje til kjenne – den frie beslutning han forut hadde fattet, for å virkeliggjøre den i tidenes fylde: Å sammenfatte alle ting i enheten i Kristus – dem i himmelen så vel som dem på jorden.

[Det er i ham vi har fått vår arvelodd, slik som det forut var bestemt, ifølge hans plan som lar alt skje etter sin vilje, for å være hans herlighet til pris vi, som alt forut hadde håpet på ham. Og i ham er også dere som har lyttet til sannhetens ord, til frelsens glade budskap, og som har trodd på det – i ham er dere blitt merket med Åndens innsegl, den hellige, løftets, Ånd som er pantet på vår arv inntil vi ved vår befrielse tar den i eie, hans herlighet til lov og pris!]

Halleluja Jf. Ef 1,17–18

Halleluja.

Vår Herre Jesu Kristi Far, la våre hjerters øyne fylles med lys, så dere kan forstå hvilket håp han har kalt oss til.

Halleluja.

Evangelium Mark 6,7–13 *Han begynte å sende dem ut*

På den tid kalte Jesus de tolv til seg, og begynte å sende dem ut, to og to, og gav dem makt over de vanhellige ånder.

En stav var alt de skulle ha med på veien – ikke brød eller skreppe, eller penger i beltet. Sandaler kunne de ha på, men mer enn én kjortel skulle de ikke bære. Og han sa til dem: «Når dere tar inn i et hus, bli der så lenge dere er på stedet. Og hvis folk noe sted ikke vil ta imot dere og nekter å høre på dere, skal dere forlate det stedet og ryste støvet av føttene deres, som en advarsel til dem.»

Så drog de ut og forkynte for folk at de skulle omvende seg. De drev ut mange demoner, og mange syke salvet de med olje og helbredet dem.